

„Soča“ izhaja vsak petek in volja po pošti prejemana. V Gorici na doma pošiljana:

Vse leta 1.10
Pol leta 0.60
Četrt leta 0.40

Pri oznanjih in vseh tudi „posamice“ se plačuje: — za vsako leto po vrsto:

8 br. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za vsako leto po predložitvi

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „dreh kron“, na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici v Via Ascoli, 8, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Po odlikovanjih.

IZ TRŽAŠKE OKOLICE, 28. nov.

Preteklo poletje je dovršil vodja nekoga gimnazija v Olomucu na Moravskem svojo tridesetletno službo ter je prosil, da se mu poteli stalni pokoj. Deželni šolski svet je porabil to priliko in je priporočil odhajajočega vodjo, da bi dobil od presvetlega cesarja viteški križ Franc Jožefovega reda. Ko so bila dotična pisma pri namestništvu in so čakala, da bi jih poslali naprej, začne državno pravdnštvo v Olomucu tožbo zoper omenjenega vodjo ter ga spravi v preiskavo zaradi protinaravnih pregreškov. Vodja pregreškov ni mogel tajiti, pa vendar se je znal tako zagovarjati, da ni bil kaznovan, ali odmenjenega reda ni dobil. — Morebiti da je bil ta vodja v podučevanju izvrsten mož (v odgoji ni bil) in da je znal gimnazijo na zunan držati v najlepšem redu (do nekaterih dijakov ni poznal pravega reda) in da je v tem oziru v resnici zaslužil kako pohvalo ali odliko, pa vendar je ni dobil. Zakaj ne? Ker vlada ni mogla Njegovega Veličanstvu priporočiti v odlikovanje moža, ki je bil zgubil pred svetom dobro ime, katerega svet ni imel več za poštenega. — Ako bi se dala odlika takemu možu, bi sicer vsakdo vedel, da se mu ni dala zavoljo nepoštenih del, ampak zavoljo katerih koli zaslug, pa vendar bi tega nikdo ne odobraval, ker odlika je osebna in velja za celo osebo, ki se ne da deliti na dva kosa: na dobri in na slabi, ki je edina nositeljica izvrstnih in hvale vrednih, kakor tudi nepoštenih in graje vrednih dejanj. — Ako bi se nepoštenim ljudem (za hvale vredna dejanja) dajala odlika, bi se zdelo, da država se za njih nepoštenost ne zmeni, da državi je vse eno, naj bodo državljani krepotni ali ne. To pa ni tako, ker državi je veliko na tem ležeče, da so državljani krepotni in da druge h krepoti spodbujajo. — Kadar se pa kdo odlikuje ne zavoljo osebnih zaslug, ampak zavoljo izvrstnega blaga, ki ga pridruže ali izdeluje, n. pr. zavoljo lepih oblic, takrat se ne zahteva osebna poštenost, ker tu ne velja odlikovanje osebi, ampak blagu.

Zvesti državni služabniki imajo to načelo zmerom pred očmi in ostro na to pazijo, da presvetlemu cesarju le take osebe nasvetujejo za odlikovanje, ki imajo potrebne zasluge in ob enem med ljudstvom pošteno ime. Cesarski služabnik bi se zoper svojega gospoda in poveljnika presvetlega cesarja močno pregrešil, jako bi vedoma predlagal v odlikovanje takega moža, ki bi v občini ne bil na dobrem glasu, ki bi dajal občinarjem pobujanje z očitnim razuzdanim življenjem, ki bi svoje otroke zapašal, ki ne bi spoštoval svoje žene, ki bi javno dirjal za tujim žensvom. To bi se m. ž. se bolj v greh štelo, ako bi bil že siv in star in bi se vendar ne sramoval zapeljivati s slabim izgledom mladenčce k nepoštenim dejanjem.

Prav tako bi se pregrešil cesarski služabnik zoper svojega gospoda in cesarja, ako bi predložil za odlikovanje moža, ki bi sicer mogel dotičnemu služabniku veliko koristiti, ki bi pa ne imel dobrega imena v domačem kraju in v okolici, ki bi bil otagatel od krvavih zuljev uboega ljudstva, ki bi pokrajino drel, ki bi dajal gladnim kruha na oduške obresti, ki bi lačnim še stroho jemal, ki bi svobodo državljanov zatiral, ki bi si bil po krivični poti pridobil svoje bogastvo, ki bi bil s solzami in krvavimi sraganji bližnjega zidal svoje palače, katerega bi ves narod imel za brezsrčneža in bi ga prek'jal, kateremu bi nikdo dobrega ne privoščil.

Takih mož zvesti državni služabniki nikoli ne priporočajo za odlikovanje, kakor tudi ne takih ki bi bili na dolgu s svojimi računi nasproti državi, nasproti deželi, ali nasproti občini, o katerih li bilo znano, da iščejo sredstva, kako bi se pravičnemu plačevanju odtegnili, kako bi tuje blago za se obanili, kako bi se svojih dolžnostij v škodo drugih otlesli.

Takih mož vlada tudi takrat ne bi mogla priporočati presvetlemu cesarju za odlikovanje, ko bi jej ponujali katero koli podporo v ložjo dosega njenih

namenov, ker modra vlada vselej sprevidi, da nrvnost in poštenost, pravica in resnica je najdražji zaklad, ki ga ima država, in da se mora vlada rajši otresti nepoštenih pomočnikov, kakor postaviti se v nevarnost, da bi narod sodil, da vladi za poštenost in pravičnost državljanov in njenih posebnih pomočnikov ni mar. Nrvnost in pravičnost je najtrdnjša podlaga, na kateri stoni država; njo varuje modra vlada z vso močjo in pri vsaki priliki, tudi pri odlikovanjih.

Nasproti pa skrbi modra in pravična vlada, da, kadar se odlikovanja delijo, so v prvi vrsti odlikovani oni, ki so za narod in za državo največ storili, naj so že močvirje sušili ali na leci učili, naj so deželo oskrbovali ali se za njo bili, naj se prikazujejo uradnim osebam s svetlimi rokavicami, s klobukom v rokah in s sključenim hrbtom, ali pa z žuljavimi rokami, z moškim ponosom in z odkritosrčno besedo. Modra vlada na to ne gleda, ampak obrača svoje oči vedno le na korist države in na njeno podlago — nrvnost.

Novi zemljiški davek za Goriško.

V prejšnjih letih se je veliko tožilo, da zemljiški davek ni bil razdeljen v pravični razmeri na posebine dežele in posestva našega cesarstva. Nekateri dežele so bile z davki malo obložene, med tem ko so druge primeroma težke butare nosile. Pa tudi v eni in isti deželi ni bilo prave razmere med enim in drugim kosom, ker zemljišča so se v teku časa premenila, tako da so nekatera v vrednosti pridobila, druga pa zgubila. To je tudi vlada pripoznala, zato je leta 1868. predložila državnemu zboru načrt postave, po kateri bi se imel zemljiški davek vravnati ali urediti. Na podlagi te postave so se volile in imenovali mnoge komisije, ki so svet pregledovale, cenovale in mnogovrstno razredovale. Njih izdelki so se potem presojevali, potrjevali ali popravljali. Zadnje besedo v tej stvari je imela osrednja (centralna) komisija za vrvanje zemljiškega davka na Dunaji. Ta komisija je gledé naše dežele izrekla svojo sodbo 22. nov.; naš zemljiški davek je zdaj določen na petnajst let; še le po preteku 15 let bodo spet preiskovali, ali je morebiti kje kaka pomota ali krivica, ki bi se dala popraviti.

Ko je imela omenena osrednja komisija glasovati o tej vsoti, je grof Coronini, ki je ud te komisije, potegnil se za Goriško z naslednjo izjavo.

„Ker je prišlo vrvanje zemljiškega davka do konca, kakor danes vidimo, in ker so bile razredne tarife določene že leta 1880., tako da se za zdaj ne dajo premeniti, glasoval bom za nasvete, katere je sta-

vil odsek osemnajsterih udov, katere sem stavil prav za prav jaz kot njegov ud in poročevalec, ali s tem nikakor nočem reči, da ima moja ožja domovina uzrok, da bi bila s končnimi sklepi posebno zadovoljna.“

„Nasprotno se z mojimi rojaki vjemam v tem, da se je deželi po razrednih tarifah deloma velika krivica (škoda) zgodila.“

„Na sežanski okraj, ki je za goriškim mestom najmanjši, se je v resnici precejšen ozir jemal vsled njegovih pravičnih pritožb gledé dosedanjih visokih davkov. O tolminskem okraji velja to le v majhni meri, med tem ko je bil okraj gradiški v tem oziru žalostno iznenjen. Po dejanskih razmerah in po jasni določbi postave smel je pričakovati, da vravnava davkov mu davke le zniža. Čisti dohodki se sicer niso veliko viši preračunili od prej, vendar zadeva povisek hudo tiste, ki ne le da niso dobili polajšanja kakor drugi, ampak morajo celo več plačevati ko prej. V veliko večji meri velja pa vse to o goriškem mestu in o okolici goriški.“

„Nočem truditi visoke komisije z daljšo in, ker ne stavljam nikakega nasveta in ga tudi ne morem staviti, brezuspešno razpravo in končujem s tem, da izrekam mojo bojazen, da popolno uničenje mnogih malih in srednjih davkoplačevalcev, kupičenje neizogibnih eksekucij zaradi zastalosti davkov in pogosta nemogočnost, da bi se davki potrjali, bodo v morebiti kratkem času dajali žalosten dokaz, kako resnično sem ravno zdaj govoril.“

Po tej Coroninjevi izjavi je komisija sprejela za zemljiški davek na Goriškem vsoto, ki je spodaj v „pregledu“ pod številko IV. zaznamovana. Goriška dežela je plačevala po stari postavi zemljiškega davka 354.306 gld., po novi postavi pa plačevala 358.532 gld.; torej je zemljiški davek zvišan za 2.226 gld. V nekaterih okrajih je novi davek manjši od prejšnjega, v drugih pa večji. Znižan je davek z ozirom na prejšnje plačevanje v sežanskem okraji za 12.756 gl. in v tolminskem za 2.424 gld. Povišan je pa v goriškem mestu za 1.562 gld. v gradiškem okraji za 2.391 gld. in najhuje v okolici goriški, namreč za 13.453 gld.

Tega so kriva nekoliko zemljišča, ki so bila prej neobdelana, ki so se v zadnjem času spremenila v rodovitna tla, ali večinoma so krive previsoke razredne tarife, ki se pa zdaj niso dale več premeniti. Upati je sicer, da ko se bo davek po 15 letih pregledoval, se popravi to, kar je ostalo zdaj pomanjkljivo; ali tudi bati se je po besedah Coroninjevih, da med tem marsikateri davkoplačevalec obnemore, in to bi bilo v škodo dotičniku, deželi in celi državi. Ako bi se povrnile dobre letine, bilo bi mogoče izhajati, ali ako bota zemlja in nebo odpovedovala, kakor že več let, caka žalostna prihodnost posebno goriškega kmeta.

P R E G L E D

zemljiškega davka, ki ga je plačevala poknežena grofija goriška in gradiška po stari meri, ki bi ga morala plačevati po določbah centralne komisije za vrvanje zemljiškega davka od leta 1880., in ki ga bo plačevala vsled komisijine določbe od leta 1882.

OKRAJ.	Zemljišeni davek v goldinarjih,				Ako primeris vsoto pod številko IV.		
	ki se je plačeval dozdaj, z vojskno priklado.	ki bi se bil plačeval po določbah l. 1880.	ki bi se bil plačeval po določbah komisije za reklamacije.	ki se bo plačeval po določbah l. 1882.	s vsoto pod št. I.	s vsoto pod št. II.	s vsoto pod št. III.
Goriško mesto	7.489	9.131	9.140	9.051	1.562	90	89
Goriška okolica	90.990	106.975	105.424	104.443	13.453	2.592	981
Gradišče	167.220	174.215	170.721	169.611	2.391	4.604	1.110
Sežana	43.269	31.332	30.781	30.513	12.756	819	268
Tolmin	45.338	45.912	43.321	42.914	2.424	2.898	407
Cela dežela 1)	354.306	367.465	359.387	356.532	2.226	10.933	2.855

1) Vsota pod št. I. je znašala 95 0/0, „ „ „ II. bi bila znašala 98 0/0 „ „ „ III. „ „ „ 96 0/0 „ „ „ IV. bo znašala 95 0/0

vsega zemljiškega davka, ki se plačuje v celi državi, takraj Litave.

Dopisi.

V Gorici, 30. nov. — Preteklo soboto, 25. nov., pokazala je naša čitalnica, da ni zamrla, ampak da krepk. živi. K plesni zabavi sešlo se je bilo prav lepo število udov in povabljenih gostov. Med zadnjimi se je odlikovala dvanajstnica častnikov tukajšnjega 53. pešpolka. Vojaška godba svirala je izvrstno; kdor jo sliši enkrat, komaj čaka priložnosti, da jo sliši v drugo. — Drugi dan, 26. nov., je napravilo tukajšnje slovensko bralno in podporno društvo podučen in prijeten večer. Društveni predsednik in vodja slovenskega oddelka deželne kmetijske šole, gosp. F. Povše, imel je zanimiv in jako dopadljiv govor o ponarejanju in mešanju vina. Z lahko umljivo besedo je razkladal, iz kakih prvin in tvarin obstoji vino, in kaj mu dodajajo, ko mu manjka kaka potrebna lastnost. Nočem naštevati posameznih točk izvrstnega govora, ker nadejati se je, da ga g. govornik sam objavi v splošno korist. Besedo je potijeval z dejanskimi poskušnjami in z razkazovanjem mnogih stvari, katere je bil prinesel seboj. Poslušalcev je imel kakih 35 mož; dobro izbrana tvarina jih je bila vredna sicer veliko več, vendar tudi to število služi društvu v čast.

Predvečeranjem je imelo društvo žalosten dan; spremilo je k zadnjemu počitku svojega umrlega uda Ferd. Nigris-a, delavca v štacuni g. Casagrande v gosposki ulici. Spreveda se je udeležilo okoli 30 društvenikov. Naj bi na mesto enega umrlega uda dva zdrava in čila društva pristopila, da bi bilo število goriških Slovencev, ki znajo sami sebi pomagati, vedno večje.

Preteklo sredo imel je deželni šolski svet goriški svojo mesečno sejo, pri kateri je bil prvi krat navzoč novo imenovani ud dr. Flapp, ki je storil navadno obljubo na temeljne državne postavbe. Deželni šolski svet goriški s sedežem v Trstu, ki pa ima svoje seje v Gorici, je drag, ker k vsaki seji pride pet uradnikov iz Trsta, katerim se plača pot in hrana iz državnega zaklada. Pa tudi okrajni šolski svet v Gorici ni dober kup, ker udom, ki ne stanujejo v Gorici, je odločena odškodnina za vsako sejo po 4, 5, 6 goldmarjev po oddaljenosti njih bivališča. Sploh se nove naprave ločijo od starih posebno v tem, da so drage. A. A.

Iz goriške okolice, 29. nov. V drugem bralni centralne komisije za vravnavo zemljišnega davka je bil sprejet čisti dohodek poknežene grofije goriške in gradiščanske za 1.570.624 gld.

Na podlagi te vsote se bode bodočno pobiral zemljiščni davek in bode znašal vsega vkup 356.532 gold.

Na različnih dokladah za deželni zemljiščno-odvezni, cestni, šolski, občinski zalog i. t. d. se bo pobiralo okoli 140.000 od državnega davka, to je 499.045 gld., torej skupno 855.577 gld., kar je nadpolovica cenjenega čistega dohodka.

Ako se tej vsoti prištejejo še obresti od dolgov vkuzjenih na zemljišča, katerih je samo pri hranilnici goriški okoli enega milijona z obrestmi 60.000 gld., ostaja čistega dohodka še 655.047 gld.

Če to vsoto razdelimo na 210.000 prebivalcev naše grofije, ostane vsakemu posameznemu 3 gld. 12 kr.

Ker pa ne živijo vsi prebivalci o kmetijstvu, ampak tudi o obrtniji, rokodelstvu i. t. d., vzemimo v poštev le polovico prebivalcev; tako se zvikša čisti dohodek vsakerega s kmetijo se pečajočega prebivalca na 6 gld. 24 kr.

Gotovo majhna vsota, ako se pomisli, da naš kmetovalec ne plačuje samo zemljišnega ampak tudi po novi postavi zvikišani hišni davek in visoke pristojbine pri prepisih, vknjiževanjih, posojilih, tozbah, legaliziranjih in drugih enakih dobrotah. Žalostne so številke in žalostno bodočnost nam prerokujejo.

Tej žalostni bodočnosti, posebno visokim deklaracijam za deželne in druge zaloge morajo v okoli priti prihodnji deželni poslanci, katerih volitev se bode vršila po najnovejših novicah meseca januarja 1883. Za te volitve nasprotniki narodnega napredka že vse žile napenjajo, med tem ko narodnjaki, ki se zanašajo na pravično stvar, še vedno sp. Ni li še prišel čas, da pričnemo delati za nove volitve?

Začni vsaj ti, cenjena „Soča“, zbuhati k delu za prihodnje volitve in kazati, kolika nevarnost preti našemu ljudstvu tudi v gmotnem oziru, ako ne voli značajnih, neodvisnih, razumnih, delalnih poslancev, ki sprevidijo stvari v njih pravi poobli in ki v odločilnem trenutku znajo dati veljaven izraz svojemu prepričanju.

Izza svete Gore, 28. novembra. Slavni cestni odbor v Gorici je v času svojega obstanka že marsikak tisučak dal na ceste; mnogo novih cest je napravil, še več pa jih je razširil ali kakor si bodi popravil. Ima pa v svojem oskrbovanju za dobra dva lučaja dolgo cesto, ki mu dela sive lase. Kje pač ležiš, kam vodiš ti trda cesta, ki prouzročuješ utrjenim ce-

starjem toliko znoja, truda in besedij? Kakih deset let te preklinjajo vozniki, kadar se srečavajo v tvoji soteski; kakih deset let si cestni odbor lomil glavo nad teboj, pa vedno si ostala nespremenjena, ti ozka grgarska cesta ti!

Povej mi, kaj te drži in stiska, da tebe razširiti ni najti zadostnih močij?

Lani je slavni cestni odbor te izdal v žilaste pesti čepovanskega Kafola in šempaskega Faganela. Ta dva sta šla pomoči iskat k grgarskemu županstvu, k tamošnjemu čast. cerkvenemu oskrbovanju in posrednje se do vč. kn. ordinarijata. Z vsoto to veljavo obdana postavila sta ti, o grgarska cesta! nove meje, do katerih se moraš razširiti. Vendar nisi se ganila, starih okovij se nisi znebila.

Kaj je še storiti, kar se ni poskusilo? Vila cestarja čepovanskega in šempaskega se sklicujeta z novo gorečnostjo na skupni cestni odbor v Gorici. „Zdaj pak se boš podala, „sklamana cesta ti!“ „Ne, ne; ne bote me še; kje imate, vi mogočim cestarjem, ki ljudem davek naklanjate, kje imate tistih 300 gld., brez katerih nimate pravice podreti moje meje in me širiti?“ Na te besede prestraši se in ostrni ves odbor. Čepovanski cestar sicer trdi, da tam kjer so ležali tisučaki, morajo biti tudi stotaki, ali prazno je bilo to govorjenje. Kakor šum viharja se zasliši po dvorani mogočni glas „štediti moramo!“ in ker je temu splošnemu mnenju pritrudil tudi za razširjenje ceste odbrani g. Faganel: bo vas, gorski vozniki, se dalje sklepala grgarska cesta s svojo ozko sotesko. Blagor vam, gorjani! ni se vam treba bati, da se na tej cesti kedaj zvrne kak voz; obstransko zidovje vas bo varovalo take nesreče.

Vi pa, cestni možje! bodite zagotovljeni hvalečnosti vseh davkoplačevalcev. Ako pa hočete, da ta ljubezen davkoplačevalcev do vas doseže svoj vrhunec, posnemajte popolnoma cestni odbor v sosednji kanalski dolini; a slave vam vendar ne bode ploskal vaš Kinzov.

Iz Kanala, 21. nov. — Ko se je zvelela po Kanalu vesela novica, da je naš župan, g. Fr. Malnič, odlikovan z vitezkim križcem Franc-Jozefovega reda, bila je splošna radost in veselje po trgu. Vsakdo je hotel gospoda župana počastiti; ali ker je bil prav tisti dan po opravkih z doma, sklenili so tukajšnji starešine, da mu bodo na večer skupaj čestitali. Okoli 8. ure zbrali so se starešine, požarna straža, veterani, drugi možje in mladeniči kanalski ter se napotijo z bakljami in svečami do županovega stanovanja. Tam se ustavijo in pevci zapojejo cesarsko pesem, da se daleč okoli odmeva. Na to pozdravi en starešina župana s primernim govorom, na kar zaženejo vsi pričujoči buren živio! v znamenje resničnega veselja. Župan se zahvali za čestitanje in pravi, da za odlikovanje se mora zahvaliti milosti presvetlega cesarja, ter povabi nazoče, naj nazdravijo Njegovemu Veličanstvu in cesarski družini, kar so zvesti Kanalci iz polnega srca in navdušeno storili.

Med lepim petjem so se vrnil častilci na trg. Veselimo se, da ima tudi kanalski okraj viteza v svoji sredi, do katerega je vsakemu občanu odprta pot vsak dan in vsako ure. Zato radostno pričakujemo tistega dne, ko se našemu županu slovesno podeli imenovana odlika. Občinar.

V Tolminu, 22. nov. — V 46. številki „Soče“ spominja se nekdo „iz tominske okolice“ tudi mene. Povod k temu mi je dal dopis v „Cerkvenem Glasbeniku“ št. 10., v katerem sem, ker sem bil od merodajnih oseb v Ljubljani za to naprošen, poročal o stanju cerkvenega petja na Tolminskem, kakor sem najbolje vedel in znal. To poročilo nekaterim ni ugajalo. Posvetovali so se dobre tri tedne, kako bi mi odgovorili; toda moža, ki bi bil dal odgovoru pravo obliko, niso mogli dobiti. Pride sv. Martina večer in z njim tudi kaj boljsega na mizo, in v gorki kámerci, pri svetli lampici in pri požirkih sladkega vinca dozori dopis, kterega mislim tu očitati.

G. dopisnik pravi, da cerkveno petje v Tolminu ni več tako, kakoršno je bilo pod mojim prednikom. V tem ima prav. Gojil sem tako petje tudi jaz mnogo let, pošiljal sem celó pesni tacega kroja po tisku med svet; toda človek se vsak dan kaj novega nauči in napredoval sem s časom tudi jaz v muziki. Prišel sem do boljsega spoznanja, prišli so do tega pa tudi drugi n. pr. znani skladatelj Vavken, ki sedi sedaj celó v odboru od ljubljanskega knezoškofijstva s pohvalo poterjenega cecil. društva za mesto Kranj. Začel sem vsled tega odpravljati s kora to, kar ni bilo cerkveno, dal sem slovó takim kompozicijam, kakoršne so n. pr. k nam od nekod zanesene „ljudske litanije“, kterim so priredili napev po znani nemški, do grla zaljubljeni pesni: „du, du liegst mir im Herzen; du, du liegst mir im Sinn, du, du machst mir viel Schmerzen“ i. t. d. da capo al fine. Opraviti sem moral take in enake muzikalne proizvode nekaj zato, ker so z muzikalno — estetičnega stališča prave ničle; nekaj pa tudi zato, ker se po zapovedi najviše cerkvene oblasti svetnim kompozicijam ne sme podtikati crkven tekst. V cerkvi ima edino cerkev

besedo in nikdo drugi. V tem toraj nisem vreden graje, ker nisem grešil; grešil pa je dopisnik „iz tominske okolice“, ker piše o stvari, ktere ne umé.

V naši farni cerkvi se poje kakšenkoli pri slovesni maši, nadaljuje g. dopisnik. To pa ni resnično. Pri nas imamo mnogokrat na leto slovesno ali vsaj peto mašo, pri teh se pa vsakrat poje in sicer takó, kakor Cerkev zahteva, t. j. latinski popolni tekst takih kompozicij, ki so sprejete v Ratisbonski katalog od vsečakov v cerkveni glasbi.

„Ni res, da ni v Tolminu pevskih močij; ravno nasprotno je dokazal preteklo leto pevovodja Klemenčič, ki je v kratkem času 24 pevcev prav dobro izuril, kteri so pri takratni čitalnični veselici sodelovali,“ tako beseduje dalje dopisnik. Vso hvalo pevovodji Klemenčiču! Zato pa sem tudi pohvalil v „Glasbeniku“ Pečansko cerkveno petje, ki je, kolikor mi je znano, večinoma sad Klemenčičevega truda. Imel pa je Kl. onih 14 pevcev le en večer skup, cerkev jih pa potrebuje ob nedeljah po dva do trikrat, kar je dopisnik zamolčal in mi je s tem molčanjem pot zaprl na drobno z ujam govoriti o lastnostih cerkvenih pevskih zborov. Opomniti smem pa tudi to, da ni ravno težko nositi na mizo, kar je že kdo drugi poprej pripravil. — Tolko o tem. Za drugo pa vedó pri nas ze vrabci, da dopis ni meril toliko na mé, ampak v prvi vrsti na nekoga drugoga. Na svetu so namreč ljudje, ki bi radi prvakovali, ker pa ne morejo, iščejo časti v tem, da druge pred svetom grlé. To pa ni lepó.

O cerkvenem petji rad govorim, dam se tudi rad polučiti, ker véna, da tudi meni še manjka tega pa onega. Prosim pa g. dopisnika „iz tom. okolice“, naj mi drugo pot naznani svoje imé, da bom vedel koliko muzikalne vednosti je v njem. Skrivati se za plot in na memogredloče kamnje metati, ni ne lepó ne moško. S tem bodi od moje strani konec besedi.

Sv. Cecilija, ktere godu so danes cerkveno-muzikalni krogi veselje, naj pa sprosi nepoklicanim sodnikom o cerkvenem petji boljši okus in razum. Daniel Fajgelj.

Iz Vipave, 27. nov. — (Na dopis iz vipavske doline v 43. številki „Soče“ o pervaško-vogerski meji). V „zgodovini skih črticah Pervaške župnije na Goriškem“ v 31. in 37. listu „Soče“ imenovala sta se Lijak in Vogersček naravni meji med pervaško in vogersko župnijo. Na to odgovarja dopisnik iz vipavske doline v 43. številki „Soče“, da Vogerci te meje ne pripoznavajo, ker imajo sedaj drugo mejo, in med vrstami je brati, da sedanja meja je edino veljavna in pravična. Na to si dovoljujem odgovoriti, kar sledi.

Pervaška župnija meji proti zapadu z Vogerskim; mejo dela hudournik Lijak. Proti severu je mejila pervaška župnija od nekdanj s šempasko župnijo; mejo je delal hudournik Vogersček, ki teče v glavni črti od jutra proti večeru in se izliva v Lijak. Kjer se ta hudournik stekata, ležati zemljišči Brij in Dombrava, ki sti po hudournikih okleneni. Ti zemljišči spadali sti od nekdanj k pervaški župniji, ki ji je oskrbovala v vsem. Vogersko je takrat pripadalo župniji šempaske. Zvoljo dajave od Šempasa do Vogerskega in zavoljo jesenskih povodnjij nastavl je župnik šempaske kaplana v Vogerskem. Ta je bil bliži Briju in Dombravi, ko pervaški župnik; zato je prošil pervaškega župnika Luko Vulpata-Lisjaka leta 1601., naj mu p. epusti deloma č. šno oskrbovanje v Biju in v Dombravi. Vulpat usliši prošnjo pod pogojem, če bo to tudi njegov naslednikom ugajalo, z drugo besedo: Vulpatova dajitev velja, dokler kak njegov naslednik ne nasprotuje. Vogerski kaplan je dobil v plačo za njegov trud šolo in vedra za „spomin“ iz Brij in Dombrave; pervaški župnik si je pa pridržal kvartez v vinu in v žitu. Pogodba med vogerskim kaplanom in pervačenskim župnikom je bila torej le osebna in ni premenila na pravicah pervačenske župnije čisto nič. Brij in Dombrava sta ostala pod pervaško župnijo, kakor prej; Lijak in Vogersček sta bila meja proti Vogerskemu in Šempasu, kakor prej. Pervaški župnik je dobival iz imenovanih krajev kvartez nepretrogoma do leta 1848., ko je bil kvartez odpravljena. Da je eno in drugo res, kar sem rekel, pokazem drugi krat.

Iz Ljubljane 29. nov. 1882. Danes je minulo leto in dan, kar je umrl „oča slovenskega naroda“ dr. Janez Bleiweis. V spomin tega žalostnega dogodka napravila so narodna društva svečano obletnico v stolnjak cerkvi sv. Miklavža. Mašo jebral mnogoletni prijatelj pokojnega, novi kanonik Luka Jeran. K službi božje prišlo je vse polno prijateljev in častilcev pokojnega, med njimi je bil tudi deželni predsednik Wankler, potem več državnih in deželnih poslancev, mestni župan, mnogi odborariki mestni, matični in kupčijske zbornice in veliko število veljavnih meščanov. — Naši nemškutarski mestni očetje (?) so si stvar vendar premislili in so prišli zopet k zadnje seji 24. t. m. Tu so čuli marsikaj, kar jim ni moglo biti asebno prijetno, zlasti kar se je tikalo gospodarstva prejšnjih let pod nemškutarsko večinó. Osuplo so gledali pred se, ko je poročevalec povedal, da se je v tem kratkem času, kar je narodna stranka na

krnilu v primeri z lanskim letom samo pri tedenskih izkazih prihranilo 5265 goldinarjev. Poslušali so in — molčali, dasi so drugače jako zgovorni. Ko se je imela vršiti volitev v dež. šolski svet, so se pač upirali in govorili proti nje veljavnosti, ali govorili so tako medlo, da se jim je videlo, da branijo izgubljeno stvar. Izvoljen je bil prof. Šuklje. — Naša kmetijska družba izvolila je v zadnjem običnem zboru potovalnega kmetijskega učitelja gosp. E. Kramarja za svojega tajnika ter je ob jednem na njegov predlog sklenila, da bode z novim letom počenši izdajala svoj posebni kmetijski list, katerega bodo nje udje dobivali brezplačno.

Politični pregled.

Na dnevnem redu prve seje državnega zbora, kateri se snide 5. dec., kakor smo že poročali, je drugo čitanje prenarajene obrtniške postave. V krogih obrtnikov, kateri pričakujejo željno nove postave, je napravila ta novica vrlo dober vtis. Finančni minister predloži v tej seji tudi proračun za leto 1883. ter bo zahteval odobrenje tega prevdarka za prve tri mesece. Ob enem se bode predložil tudi načrt o podpori poplavljenih dežel. Kasneje bodo prišli med družimi na vrsto predlog o gališki zemljiški odvezi, predlog o dohodninskem davku, preustrojenje obravnjav pri tiskovnih pravdah, ustanovitev zdravniških zbornic, predlog o češko-moravski železnici in o predrugačenji hranilnic.

Grof Coronini je osnoval novo stranko, Coroninijevo srednjo stranko imenovano. Tej stranki so pristopili poslanci, kateri niso poprej spadali niti k desnici niti k levisi. Med družimi bodo udje te stranke istrski poslanci (trije), tržaški in izmed goriških vitez pl. Pajer, vseh skupaj kakih 23. Novejša poročila pravijo, da za gotovo je le 15 poslancev temu klubu pristopilo. Coroninijev program obeta, da ne bode stranka niti za sedanje ministerstvo niti proti; vodili jo bodo oziri na skupno državo, obrtniškim vladnim predlogom se ne bode zoperstavljal, v narodnih vprašanjih bode podpirala zahteve posameznih strank z ozirom na državno skupnost, inče bode konservativna a nikako reakcionarna.

Škoda, katero so naredile povodnji meseca septembra in oktobra na Tirolskem, računni se na 24 milijonov gl., vrh vsega je čez 50 ljudij pri teh povodnjih ob življenje prišlo. Da bi se te rane zacelile, predlagal je deželni odbor zbranemu tirolskemu deželnemu zboru, da se najmejo trije milijoni gl. s 4 1/2% obrestmi, kateri se imajo z nakladami na žito v 50 letih od l. 1900 začeti poplačati. Dalje je predlagal odbor napravo stavb za obrambo in uredbo rek in je konečno svetoval, da naj vlada določi najmanj tri milijone gl. za brezobrestna posojila občinam, družbam in zasebnikom. Ti nasveti se sedaj že pretresujejo v podpornem odseku, kateri je bil v prvi seji v to svrhu voljen.

Tudi na Koroškem je škoda po povodnjih zelo izdatna, znaša preko 3 milijone gl. A na Koroškem ni bil sklican deželni zbor in ni znano, na kakšen način misli vlada nesrečnikom pomagati. Žalobog da nam dohajajo zopet žalostne vesti o novih povodnjih iz gorenjih donavskih krajev. Isto tako čitamo, da so tudi na Češkem reke zelo narastle. Na turnavski železnici je dohod do mnogih postaj nemogoč. Na Moravskem je stopila Morava iz svoje struge, okrog mesta Olomuca je vse pod vodo.

V nedeljo je bil shod češko-moravske stranke v Brnu, pri katerem se je govorilo o sedanjem političnem položaji, o žalostnih razmerah gledé jednakopravnosti na Šleskem, o gosodanjem postopanju češko-moravskih poslancev v drž. zboru itd. Konečno je bil sprejet v zboru sledeč predlog dr. Jelenika: „Zbor izraža popolno zaupanje in zahvalo svojim narodnim moravskim poslancem za njihovo delovanje v drž. zboru ter pripuščá njih volji, vlado tudi za naprej podpirati ali ne.“

Angleški listi hočejo vedeti, da je poskusila avstrijska vlada po našem poslaniku v Carigradu od sultana dobiti vse njegove pravice do Bosne in Hercegovine. Za vračilo je hotela Avstrija Turkom zagotoviti vso drugo njeno last-

nino v Evropi, a sultan je neki to ponudbo odbil. Zadnje nam prav malo škodi.

Crnogorska vlada je sklenila 1. januarija ustanoviti prve tri stalne infanterijske bataljone po 500 mož, kateri bodo nastavljeni v Cetinji, Nikšiči in Podgorici. Sicer pa se pripravljajo črnogorski sokoli zopet na boj z Albanci; med slednjimi in prvimi je prišlo že do sedaj do marsikake praske.

Tudi iz Nemčije dohajajo vznemirovalne vesti o povodnjih. Reki Main in Ren sti prestopili strugi ter tako narastli, kakor še nikdar ne v tem stoletji. Gotovo sti napravili veliko škodo, katera se pa danes niti pregledati ne da.

Manjšega pomena in manjše nevarnosti so povodnji v Rimu in v Italiji sploh.

Na Ituskem se množijo dijaški nemiri na vseučiliščih. Se niso oni v Kazanu povsem potihnili, naznanjajo se že novi iz petrogradskega vseučilišča. Ker se dijakom ni dovolilo zborovati v vseučilišni dvorani, zbralo se jih je kakih 300 v drugi sobi, in ker se niso hoteli z lepega raziti, so vojaki nanje streljali, tri so usmrtili, mnogo pa ranili.

Domače stvari.

P. n. gospode naročnike, ki so z naročnino na dolgo, vjudno vabimo, da nam jo pošljejo, ker smo nastopili zadnji mesec v tem letu in moramo poravnati tiskarske stroške.

Opravništvo „Soč.“

Cesarjev dar. Naš neilostljivi cesar je daroval občini Barka v sežanskem okraj 300 gl. zaradi poškodovanja po toči, občini Šempas na Goriškem pa 200 gl. za nove zvonove in občini Renče 100 gl. za popravilo mosta čez Ipavo. Slava našemu dobrotljivemu cesarju!

Nj prevzv. knezonadškof goriški Andrej dr. Gollmayr praznoval je večeraj 30. novembra kakor druga leta svoj veseli imendan. Mestna duhovščina se mu je skupno poklonila in mu je izrazila svoja prišrčna voščila 29. nov. ob 11. uri predpoludne. Večeraj in predvečeranjem sprejel je priletni viši pastir prav mnogo voščil od duhovske in svetne strani. Pretekli vtorek nastopil je prevzvišeni knezonadškof 86. leto svoje starosti, ker rojen je 28. nov. 1797. Kdor pozna našega vladiko, se mora čuditi njegovi kreposti v tako visokih letih. Bog nam ga ohrani še dolgo zdravega in čvrstega.

Grof Chambord je prišel 30. nov. v Gorico ter prezimi, kakor navadno, pri nas. Njegova soproga je že par tednov v našem mestu.

Preč. g. dr. Ivan Flapp, profesor crkvene zgodovine in crkvenega prava na tukajšnjem bogoslovskem učilišču, imenovan je od Nj. Vel. presvetlega cesarja ud deželnega šolskega sveta goriškega za nadaljni čas tekoče šestletne dobe.

Opozarjamo naše č. g. čitatelje na pregled o preteklih in prihodnjih zemljiških davkih naše dežele, ki se nahaja v današnji številki, in na besede Njegove prevzvišenosti grofa Franca Coroninija, s katerimi se je potegnil za našo deželo v centralni komisiji za vravnavo zemljiškega davka. Na moža, kateremu bije tako gorko srce za ožjo našo domačijo, sme biti cela dežela v resnici ponosna.

Somnji. Večerajšnji zadnji četrtek meseca bil je živinski somenj v Gorici posebao živahen. Veliko večá udeležitev prodajalcev in kupovalcev se pa pričakuje za prihodnji ponedeljek in nasleduje dni, ko začne štirinajstnevni splošni somenj sv. Andreja. — Ta mesec bodo še naslednji somnji v naši bližini: v ponedeljek 4. in v sredo 13. na Mostu pri sv. Luciji; v sredo in četrtek 6. in 7. v Tržiči (Moufalkon); 12. v Sežani, živinski somenj; 19. na Proseku in na Občini; 23. v Rifenbergu.

Aleksander vitez Schemerl, c. k. namestniški svetovalec in okrajni glavar v Tolminu, premeščen je kot svetovalec k namestništvu v Trst. Odlikoval se je posebno po lepo sestavljenih poročilih, katera je pošiljal svojim predstojnikom. V Tolminu je služboval v zadovoljnost tržaške vlade, ki ga je povzdignila do zaslužene više časti. — Voditelj c. k. okrajnega glavarstva v Tolminu je imenovan g. Adolf Schaffenhaur (Safehaver), ki je postal nedavno namestniški tajnik in je bil do zdaj v Sežani, kjer ga je narod rad imel, ker zna slovenski v govoru in pisavi in ker je bil Slovencem pravičen.

Iz Kanala se nam poroča: Anton Požru iz postonjskega okraja na Kranjskem ukradei je pred letom duj svojemu gospodarju F... v Trstu, pri katerem je služboval, 160 gl. v bankovcih in jo je porisul. 20. t. m. bil je P. kot sumljiv omenene tatvi-

ne od našega vrliga vahtmajstra Miha Moléta prijel in tukajšnji c. k. sodnji izročel, kjer je koj pri prven izpraševanju obstal omenjeno tatvino. Tukajšnja sodnja je ptička deželni sodnji v Trst poslala, kjer bode pričakoval zaslužene kazni. Da se je ptiček vjel, se je le bistroumnosti vrliga vahtmajstra zahvaliti.

Ukaz pravosodnega ministra, da morajo vsi tisti gospodje c. k. sodnijski uradniki, ki hočejo službovati in v službi napredovati, dobro znati oba deželna jezika, torej tudi slovenski, oziroma hrvaški, došel je tudi tukajšnji c. k. višji sodnji. — Vsled tega se mnogo mlajših gospodov uradnikov zdaj kaj pridno uči slovenščine, iščejo slovnice in učiteljev in nekateri, kakor se sliši, prav dobro napredujejo v slovenščini. Tako je prav; kajti, ako mora Slovenec, ki hoče na domači zemlji kaj postati učiti se italijanščine in nemščine, zakaj bi se ne učili tudi Italijani in Nemci slovenščine, ako hočejo pravico delati slovenskemu ljudstvu? — Taki ukazi kmalo odstranijo mržnjo do našega jezika in naroda, ki še v nekaterih uradniških krogih vlada, in izvrši se polagoma program sedanjega ministerstva: pomirjenje narodov in njihov napredek na duševnem in gmotnem polji. — Čas je bil, da se je to zgodilo, kajti žalostno je uradovanje po tolmáčih na Primorskem. „Ed.“

G. Rihard Dolenc, vodja vino in sadjerejske šole na Slapu pri Vipavi, imenovan je vodja prve bolgarske gospodarske šole v Ruščuku z letno plačo 3000 gl., prostim stanovanjem in drugimi priborjškimi.

Trstu se bližajo važne promembe. Kakor je bilo v zadnji številki pojasneno, mora se od blaga, ki se nese iz Trsta, na meji davek ali col plačati. Tržičani so pa v mestu cola prosti; zato dobivajo po morji kavo, sladkor in mnogo drugih rečij prav dober kup. To se pravi, da tržaška luka ali tržaško pristanišče je prosto. Za naprej ne bo več tako; Tržičani bodo morali plačevati, kakor drugi ljudje. Kar pride blaga po morji, se ne bo moglo poljati v mesto brez daca, kakor se je do zdaj godilo, ampak plačati bo treba od njega davek, še predno se blago z ladij skica (zbasu). Na cestah, ki peljejo iz Trsta, ne bodo pobirali več cola ali carine (avžlak), kakor do zdaj, ampak vsakdo se prosto popelje iz mesta, kakor bi se peljal iz Gorice ali pa iz Solkana. Ne vé se, ali prejenja tržaška luka biti prosta s prihodnjim novim letom ali še le med letom. Dvorni svetovalec dr. Bazaubt biva že dalje časa v Trstu, da vse potrebuo pripravi za to spremembo.

Hrvaški paviljon, ki je zbujal na tržaški razstavi občno pozornost, je kupil baron Morpurgo za 2000 gl.

Novo čudo. Tržaški fakcijski list pisal je pred nekim časom, da uzrok mnogoštevilnemu izseljevanju kmetov iz goriške in gradišćanske okolice je dosedanje neprevidno ravnanje vlade proti avstrijskim Italjanom. S tem bi bilo rečeno, da furlanski koloni zapuščajo svoje domovje, ker so v svoji narodnosti žaljeni, da torej mora vlada svoje ravnanje premeniti in tepeš z njimi ravnati. Na to odgovarja fakcijski list v dopisniku iz gradišćanskega okraja u „Citadinu“ v številki od 27. nov. t. l., da vlada ni s svojim ravnanjem v označenem oziru čisto nič zakrivila kmečkega izseljevanja iz goriškega in gradišćanskega okraja, ampak da je uzrok temu izseljevanju neiznosljiva gmotna reva, pravo uboštvo in pomajkanje živeža. — Tržaški fakcijski list je pisal one reči takrat, ko je tožil, da vlada v Dalmaciji Italijana preganja. — Ali ni čudo, da tak list vladi očituje, in da morajo poročila takega lista drugi popravičiti? — Kdaj se je slišalo, da tržaška vlada primorskim Italjanom ne ugaja in da morajo zavoljo tega svojo domačijo zapuščati? Ta modrost je nova in mi fakcijskega lista ne zavidamo za njo.

V spomin dr. Franca Preširna priredi čitalnica v Ptuji na Stajerskem v svojih prostorih „narodnem domu“ 3. dec. svečanost z bogatim sporedom pevskega, godbenega in deklamacijskega zadržaja. — Akademsko društvo „Slovenija na Dunaji“ napravi pa v sredo 6. decembra v enak namen slavnost z izbranim programom, iz katerega omenjamo le naslednje točke: Pozdrav društvenega predsednika R. Pukla; Nedved, Vojaci na poti, besede S. Gregorčiča; slavnostni govor D. Majorana; Nedved, Luna sije, besede dr. Fr. Preširna; B. Smetana, Arya iz opere: Prodana nevesta; A. Foerster, v tih noči, besede S. Jenka; Kocijančič, Venec narodnih pesni. — V Ljubljani priredi moški pevski zbor narodne čitalnice 3. t. m. v dvorani deželne redute slavnostno besedo s prav lepim sporedom v spomin slavnega pesnika.

Božični dar za otroke. Otrokom, ki znajo brati, pa tudi odraslim dečkom primereu dar za božične praznike je lepa knjižica, ki je prišla nedavno na svetlo v Ptuji pod naslovom: **Pripovedke za mladino**, I. zvezek. Knjižica obsega na 72 straneh 7 narodnih pripovedek slovenskih, hrvaških, srbskih, čeških, moravskih.

Prav lepa je slovenska o zlatorogu po K. Dežmanu. Na prvi straniči od zunaj je tudi lepa barvana

podoba, ki kaže cvetoče zlatorogove rože ter zlatoroga, ki je lovca zvrnil čez rob. Knjižica stane samo 20 kr. in se dobiva tudi v goriških knjigarnah. Starši, odgojitelji, sezite po nji, ker z njo napravite otrokom veliko veselje, daste jim vedrilnega in mičnega berila.

Banka „Slavija“ sklenila je v 3. četrtletju t. l. v mesecih julij, avgust in september t. l. 24793 novih zavarovalnih pogodb za kapital 27.658.833 gl. 07 kr., za kar se jej je plačalo zavarovalnine in pristojbin 546.377 gl. 97 krc. Za škode pa je v tem času plačala 258.324 gl. 07 krc.

Denarni promet glavne blagajnice znašal je 1.585.063 gl. 52 krc. in od bankinih kapitalij bilo je v tem času vloženi 220.746 gl. 15 krc. v česko-moravskih in poljskih posojilnicah, 646.292 gl. 92 krc. pa izposojeni na zemljišča.

Gasilne brigadnice oddala je banka 10 občinam in med temi tudi občini Horjul v vrhniškem okraju na Krajskem.

Od 1. januarja do 30. septembra t. l. skleneno je bilo vseh zavarovanj 64161 za kapital 61.623.410 gl. 88 krc. proti plačilu zavarovalnine in pristojbin v znesku 1.379.918 gl. 40 krc.; za škode pa se je plačalo v tem času vsega vkup 571.182 gl. 75 krc.

Samoupravna društva za zavarovanje užitka in pokojnin postajajo čez dalje bolj priljubljena. Pristopilo jim je namreč do konca septembra t. l. že 601 članov, ki so zavarovali užitkov in pokojnin za 107.016 gold. 73 krc. in vpisali vlog 435.298 gl.

Zastopniška pokojninska zaklada imela je do konca septembra 3864 deležnikov in njeno premoženje narastlo je na 27.022 gl. 59 krc. v gotovini in vrednostnih papirjih.

Glejte in strmite!
Samo za malo časa.
Na trgu della Ginnastica št. 3.

VELIKAN

Franc Wiskelmeier iz Mattinghofna v gorenji Avstriji je še le 20 let star in je visok 7 čevljev in 4 palce. Pod njegovo pazduho gre prav lahko tudi največi mož.

Ta mladenec je imel čast, da se je pokazal najvišim osebam in da se je moral predstaviti tudi kraljevi rodovini würtemberški. Pri tej priložnosti je vskliknila velika kneginja Wera: „Zares, v celem mojem življenji nisem videla enakega velikana“.

Da bi se počastil z mnogoštevilnim obiskovanjem, prosí

VELIKAN.

Odprto od 9. ure zjutra do 9. ure zvečer.
Vstopnina 10 kr. Za otroke in vojake 5 kr.

Obleka za gospode, dečke in otroke.

Vedno gotova obleka na izbiro.

Za
JESENSKI IN ZIMSKI ČAS.

Za gospode, dečke in otroke

zgornja suknja od 9—25 gold., cela zimska obleka od 12—35 gold., zimska suknja od 12—40 gold., zimske hlače od 3.25—14 gold., cela obleka za dečke od 6—14 gold., cela obleka za otroke od 2—10 gold., zaprti plašč Sacco od 5.50—16 gold., ogrinjalo za v hiši od 8.50—16 gold., suknja za štacuno od 5.50—14 gold., plašč za štacuno od 10.50—20 gold., ne re-moščljiv deževni plašč od 12—17 gold., za dečke od 2—3 gold., gomaše od 1.20—3 gold.

Za gospé.

plašč za dež od 6—12 gold., zaprti plašč Sacco od 5—12 gold., zimska ogrinjalka od 8—30 gold., zimska jopa dolman od 13—40 gold., nepremoščljiv plašč za deklinde od 3—10 gold.

Ignacij Steiner v Gorici
nasproti nadškofjski palači

Pri njem je tudi velika zaloga vsakovrstne domače in tuje robe. Za lepo in trdno izvršitev naročil daje poroštvo.

Oprava za gospé

○ Kakor dobi skoraj vsaka nova reč, naj bo še tako dobra in namenu primerna, svoje dvomljivce in sovražnike, tako niso ostale brez nasprotnikov kroglice zoper nahod, katere napravlja lekar W. Voss, katere prehlajenje in navadni nahod v malo urah odstranijo, močnejše nahode pa, ki so združeni s kašljem, zagrljenostjo, pljuvanjem, mrzlico itd., močno omečijo in v nekaterih dneh popolnoma ozdravijo. Ali čudoviti uspehi, katere so dosegle popolnoma neškodljive W. Vossove kroglice zoper nahod v veliko tisoč slučajih in vsled tega njih neizmerna poraba spričujejo najočitnejše, da lekarja W. Vossa kroglice zoper nahod v resnici tudi držijo, kar občejujejo, in da zaslužijo, da se po vsi pravici priporočajo vsakemu kot najbolje in najprimernejše sredstvo proti nahodnim boleznim v dihalih. Kroglice zoper nahod katere naraja lekar W. Voss, se nahajajo v škatlah po 70 kr. v Gorici samo pri Cristofolletti-ju in pri Pontonu.

Naznanilo.

Vljudno podpisani si šteje v čast naznaniti slavnemu občinstvu, da je začetkom t. m. odprl novo gostilno „**pri solncu**“ („al Sole“) za mesnicami, pod kosaruo, ter obeta, da bo stregel z dobro jedjo in pijačo v čednih prostorih po jako nizki ceni. Priporočuje se torej slavnemu občinstvu, posebno častiti duhovščini, učiteljem, županom in drugim gostom z dežele, da ga obilno obiskuje.

Tone Jeretič.

Ilustrovane cenike
za hišno in kuhinjsko pripravo
razpošilja poštine proste
H. TURZANSKI NA DUNAJI.
Skladišče za tovarno, zalogo in razpošiljavo.
Wien, Westbahnstrasse, N. 1.

Št. 300/E

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà) ustanovljene po grotu Thurou, v Gorici naznanja, da bode dne 11. decembra 1882. začela javna dražba (kant) nerešenih zastav II. četrt leta 1881. t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca aprila, maja in junija 1881.

Ravnatelj: Lovisoni.

Glavni mogoči dobitek 400,000 mark	Naznanilo sreče.	Za dobitke stoji dobra država.
---	----------------------------	--------------------------------------

**Vabilo, da vsakdo
skuša srečo**

pri veliki, od hamburške države zagotovljeni denarni loteriji,
na kateri se mora gotovo dobiti

8 milijonov, 940,275 mark.

Dobitki te ugodne denarne loterije, ki obsega po načrtu le 93,500 srečk, so sledeči:
Največi dobitek more znašati 400,000 mark.

Premij (darilo) 250,000 mark.	54 dobitkov po 5000 mark.
1 dobitek po 150,000 mark.	5 dobitkov po 4000 mark.
1 dobitek po 100,000 mark.	108 dobitkov po 3000 mark.
1 dobitek po 60,000 mark.	264 dobitkov po 2000 mark.
1 dobitek po 50,000 mark.	10 dobitkov po 1500 mark.
2 dobitka po 40,000 mark.	3 dobitki po 1200 mark.
3 dobitki po 30,000 mark.	530 dobitkov po 1000 mark.
4 dobitki po 25,000 mark.	1073 dobitkov po 500 mark.
2 dobitka po 20,000 mark.	101 dobitkov po 300 mark.
2 dobitka po 15,000 mark.	25 dobitkov po 250 mark.
1 dobitek po 12,000 mark.	85 dobitkov po 200 mark.
24 dobitov po 10,000 mark.	100 dobitkov po 150 mark.
3 dobitki po 8,000 mark.	27069 dobitkov po 145 mark.
3 dobitki po 6,000 mark.	itd. vsega vkup 47,600 dobitkov

ki se v nekoliko mesecih v sedmih oddelkih gotovo
izsrečkajo.

Prvo srečkanje je uradno in nepreklicno določeno na
13. in 14. decembra 1882.

in stane:
cela izvirna srečka le 3 gold. 50 kr. a. v.
pol izvirne srečke le 1 gold. 79 kr. a. v.
četrt izvirne srečke le 88 kr. a. v.

Te od države zagotovljene izvirne srečke (in ne pre-povedanih promes, razpošiljam, ako se znesek naprej plača
tudi v najdaljne kraje.

Vsak udeležence dobi od mene zastoj z izvirnim
lozom tudi izvirni pregled, preskrbljen s pečatom dr-
žavnim in neposredno po izsrečkanji uradno razkazalo,
in ni treba za to prašati.

Izplačba in pošiljatev dobljenih zneskov
izvršujem naravnost in naglo udeležencem in v
največi tajnosti.

Vsakotero naročilo se lahko izvrši po poštni naka-
znici z rekomandiranim pismom.
Naročila naj se torej pošiljajo, ker je srečkanje
blizu, do

13. decembra t. l.

Samuel Heckscher senr.
Banquier und Wechsel-Comptoir in Hamburg.

Zadnje vabilo k udeležbi
pri veliki od hamburške države zagotovljeni denar-
ni loteriji, na kateri se mora v nekotih mesecih gotovo
dobiti

8 milijonov 940,275 mark.

Novi v 7 rediv razdeljeni igralni načrt obsega med
93,500 srečkami 47,600 dobitkov, in sicer eventualno

400,000 mark,

posebej pa		
1 dobitek po 250,000 mark.	54 dob. po	5000 m.
1 dobitek po 150,000 mark.	5 dob. po	4000 m.
1 dobitek po 100,000 mark.	108 dob. po	3000 m.
1 dobitek po 60,000 mark.	264 dob. po	2000 m.
1 dobitek po 50,000 mark.	10 dob. po	1500 m.
2 dobitka po 40,000 mark.	3 dob. po	1200 m.
3 dobitki po 30,000 mark.	530 dob. po	1000 m.
4 dobitki po 25,000 mark.	1073 dob. po	500 m.
2 dobitka po 20,000 mark.	27069 dob. po	145 m.
2 dobitka po 15,000 mark.		300,200, m.
1 dobitek po 12,000 mark.		150,124, m.
24 dobitkov po 10,000 mark.	18436 dob. po	100, 94, m.
3 dobitki po 8,000 mark.		67, 50, m.
3 dobitki po 6,000 mark.		40, 20, m.

Te dobitkov se v prvem redu izsrečka 4000 v skup-
nem znesku 116,000 mark.

Prvo srečkanje je uradno določeno na

13. 14. decembra t. l.

in stane:
cela izvirna srečka samo 6 Mark ali 3 gl. 50 kr.
pol izvirne srečke samo 3 Mare ali 1 gl. 75 kr.
četrt " " " 1:50 Mare ali " " " 90 kr.
in razpošiljam te od države zagotovljene izvirne
srečke proti po pošti plačanemu znesku naročni-
som naravnost in proste poštine. Mali zneski se mi lah-
ko dopošljejo v poštinih markah.

Hisa Jožef Steindecker-ja je v kratkem času iz-
plačala svojim naročevalcem velike dobitke od 125,000,
30,000, 40,000, veliko njih od 30,000, 20,000, 10,000,
itd. in je tako veliko pripomogla k sreči mnogo družin.

Vloge so v primeri z veliko verjetnostjo sreče prav
majhne in je vredno, da se sreča poskuša.

Vsak udeležence dobi pri naročbi uradni načrt, iz ka-
terega je razvidna razdelitev dobitkov na dotični red in
določena vloga, po srečkanji pa uradni zaznamek dobitkov.
Dobitki se vedno brzo izplačajo pod državnim porošt-
v m ali neposredno ali pa, če kdo želi, po svojih zastopni-
kih v vseh večih mestih v Avstriji.

Naročila naj se blagovoljno nemudoma in vsekako
zaupljivo pošljejo na trdno stare firmo

Josef Steindecker,

Bank-und Wechselgeschäft, Hamburg.

P. S. Hisa Jožef Steindecker-jeva — znana pov-
sod kot stanovitna in postene — ne potrebuje posebn-
nih priporočil; zato smo jih tudi tukaj opustili, na kar
epozarjamo slavno občinstvo.

DRUŽBI:

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko zavarovalno društvo proti
nesrečam in elementarnim neizgodam,

in

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko zavarovalno društvo za dohodke
in na življenje,

ustanovljeni na Dunaji z dovoljenjem visokega c. kr.
ministerstva notranjih zadev dne 21. aprila 1882.,
vsakotera s kapitalom gl. 2,400,000 v zlatu, od ka-
terega je uže 49% v gotovini vloženi, sti uže po-
stavno vključeni ter sti izročili podpisaneu vodstvo
tržaške podružnice in sicer: za Trst, Primorsko,
Dalmacijo in jažno Tirolsko.

Ker sti me družbi preskrbeli s popolnoma sku-
šenimi in marljivimi uradniki, ni bude mogoče izpol-
niti vse zahteve čestitih gospodov zavarovalncev — in
to v vseh delih zavarovanja. Prosim tedaj, da me
počastite s cenjenimi Vašimi naročili.

Z odličnim spoštovanjem

Josep dr. Rahl,
c. kr. vladni svetovalec.

Za goriško deželo je prevzel glavno agencijo
gospod **Josep Plnaučig** v tovarni za plin (Usina-
Gaz) v Gorici.

PRODAJA

OGLJA IN PREMOGA

po znižanih cenah.

Ulica Usina št. 1.